

Τρεις γενοκτονίες, μία στρατηγική μέχρι την τελική νίκη

Γράφει ο Παναγιώτης Διαμάντης
Λέκτορας Μελετών Γενοκτονιών στο
Πανεπιστήμιο Τεχνολογίας του Σίδνεϊ

Την Κυριακή 7 Αυγούστου 2016 τιμήθηκε στο Σίδνεϊ, με ιδιαίτερη ευλάβεια, η 101η επέτειος της Γενοκτονίας των Ασσυρίων, του γηγενούς πληθυσμού της Μεσοποταμίας. Έντονη ήταν η παρουσία των Ελλήνων και των Αρμενίων με σημαίες, κεριά και ομιλίες, υπογραμμίζοντας το μήνυμα της συνεργασίας και της αδελφοσύνης των τριών λαών. Με την παρουσία τους έδειξαν έμπρακτα τη συμπάραστασή τους και άλλες παροικίες όπως η ισραηλίτικη, ρωμαιοκαθολικές οργανώσεις και κοινοβουλευτικοί αντιπρόσωποι. Στην πρώτη γραμμή της εκδήλωσης βρισκόταν και ο νεαρός γεννημένος στην Αυστραλία Πόντιος Κωνσταντίνος Παπουλίδης, ο οποίος με περηφάνεια εισήλθε στην αίθουσα κρατώντας ψηλά το ελληνικό λάβαρο. Δίπλα του τα εθνικά σύμβολα των Ασσυρίων και των Αρμενίων, και μπροστά τους η σημαία της Αυστραλίας. Στη συνέχεια ο Κωνσταντίνος άναψε ένα κεριό στη μνήμη των θυμάτων της Γενοκτονίας των Ελλήνων. Ένα κεριό στολισμένο με την ελληνική σημαία. Και ακριβώς δίπλα βρισκόταν όμοια κεριά με τις σημαίες της Αρμενίας και της Ασσυρίας. Πλέον, αυτό το μήνυμα της ενότητας του πόθου για δικαιοσύνη –το οποίο ξεκίνησαν οι Έλληνες, οι Αρμένιοι και οι Ασσύριοι του Σίδνεϊ πριν από 18 χρόνια– έχει υιοθετηθεί παγκοσμίως. Είναι μήνυμα το οποίο δεν αναγνωρίστηκε την εποχή των γενοκτονιών, με καταστροφικές συνέπειες, ειδικά για τον Πόντο.

Όταν είσαι αντιμέτωπος με έναν ισχυρό αντίπαλο, αναζητάς συμμάχους παντού. Οι σύμμαχοί μας είναι αυτοί με τους οποίους έχουμε κοινά συμφέροντα, όμως ακόμα και οι σύμμαχοι καμιά φορά χρειάζονται υπενθύμιση. Χρειάζονται υπενθύμιση ότι τα πραγματικά τους συμφέροντα είναι και δικά μας συμφέροντα. Όλοι οι σύμμαχοι μπορούν να αντικατασταθούν, ταυτόχρονα, όμως, δεν μας περισσεύει και κανένας σύμμαχος.

Ουσιαστικά ο ελληνοισμός χρειάζεται όλους τους συμμάχους τους οποίους μπορεί να αποκτήσει. Μόνοι μας δεν μπορούμε να ελευθερώσουμε τα κατεχόμενα εδάφη μας.

Η ένωση των τριών γηγενών χρι-

στιανικών λαών της Ανατολής δίνει και στους τρεις δύναμη και φέρνει τη μία επιτυχία πίσω από την άλλη. Αναγνωρίσεις κοινοβουλίων, αναγνώριση από τη διεθνή ακαδημαϊκή κοινότητα, αναγνωρίσεις δημοσιογράφων και άλλων στελεχών που διαμορφώνουν τη διεθνή κοινή γνώμη.

Στην Αυστραλία, στο Πανεπιστήμιο Macquarie, το 1998 πρωτοένωσαν τις δυνάμεις τους τα ποντιακά σωματεία της Νέας Νότιας Ουαλίας με τις κοινότητες των Αρμενίων και των Ισραηλιτών, στο χώρο του Κέντρου Συγκριτικών Μελετών Γενοκτονιών (Centre for Comparative Genocide Studies). Τον Σεπτέμβριο του 1999 διοργανώθηκε το πρώτο παγκόσμιο συνέδριο για τις τρεις γενοκτονίες, με τίτλο «Προσωπογραφίες της χριστιανικής Μικράς Ασίας» (Portraits of Christian Asia Minor), και για πρώτη φορά οι τρεις ομογένειες έσμιξαν για να ανταλλάξουν εμπειρίες κι απόψεις, και να φυτέψουν τους σπόρους της σημερινής στρατηγικής. Το 2000 το Κέντρο μεταμορφώθηκε στο Αυστραλιανό Ινστιτούτο Μελετών Γενοκτονιών. Με τις εκδόσεις του και με την ερευνητική και επιμορφωτική του δράση παρουσιάστηκαν οι πρώτοι καρποί της συνεργασίας των τριών λαών. Η έρευνα απέδειξε την ταύτιση των εμπειριών των Ελλήνων, των Αρμενίων και των Ασσυρίων κάτω από τη τουρκική κυριαρχία.

Τον Δεκέμβριο του 2007 ο Διεθνής Σύνδεσμος Μελετητών Γενοκτονιών (International Association of Genocide Scholars - IAGS) ψήφισε υπέρ της αναγνώρισης των γενοκτονιών των τριών λαών.

Η πρώτη πολιτική αναγνώριση των τριών γενοκτονιών μαζί έγινε

τον Μάρτιο του 2009 από το Πολιτειακό Κοινοβούλιο της Νότιας Αυστραλίας. Το 2010 ακολούθησε το Κοινοβούλιο της Σουηδίας. Το 2013, το πολιτειακό Κοινοβούλιο της Νέας Νότιας Ουαλίας. Το 2015 η Δημοκρατία της Αρμενίας, και το Βατικανό διά μέσω δηλώσεων του Πάπα Φραγκίσκου. Το 2016, το Ομοσπονδιακό Κοινοβούλιο της Γερμανίας. Και συνεχίζουμε.

Όλα αυτά –και πολλά άλλα– είναι τόσο συμβολικά όσο και ουσιαστικά. Γι' αυτό βλέπουμε όλα αυτά τα αποτελέσματα που προέρχονται από τη συστηματική συνεργασία και τον αλληλοσεβασμό των ομογενειών των Ασσυρίων, των Αρμενίων και των Ελλήνων.

Κάθε χρόνο, πλέον, γίνονται πολλαπλές εκδηλώσεις από τις τρεις ομογένειες στο Σίδνεϊ όπου εκπέμπεται σταθερά και συστηματικά το μήνυμα των κοινών απαιτήσεών μας: η δικαιοσύνη της αναγνώρισης από κοινοβούλια, η δικαιοσύνη της αναγνώρισης από τα εκπαιδευτικά συστήματα παγκοσμίως, με το να συμπεριληφθούν οι γενοκτονίες στη διδακτέα ύλη, η δικαιοσύνη των αποζημιώσεων κτλ. Σε τακτικά διαστήματα όλοι μαζί, ενωμένοι, θυμόμαστε, τιμούμε και διεκδικούμε. Δεν περιμένουμε αποτελέσματα από κάποιες ημέρες κάθε Μάιο.

Οι κινήσεις μας έχουν σκοπό την ενημέρωση των κέντρων αποφάσεων της Αυστραλίας και παγκοσμίως (πολιτικός κόσμος, μέσα μαζικής ενημέρωσης, ακαδημαϊκός κόσμος). Οι κινήσεις μας είναι εξωστρεφείς και έχουν στόχο την αναγνώριση από τους «ξένους». Προσπαθούμε να τους εξηγήσουμε ότι τα συμφέροντά μας είναι συμφέροντά τους. Ότι η αναγνώριση των τριών γενο-

κτονιών αποτελεί αναγνώριση ένοχων σελίδων της Αυστραλιανής ιστορίας. Οι Αυστραλοί στρατιώτες (οι οποίοι είχαν εκπαιδευτεί στην αφαίρεση ζώων) έσωσαν συνανθρώπους τους, οι οποίοι τύχαιναν να είναι Αρμένιοι και Ασσύριοι κυρίως, αλλά και Έλληνες. Το ίδιο ισχύει και τους Αμερικανούς, τους Βρετανούς, τους Γάλλους, τους Ρώσους και άλλους.

Το **Σάββατο 3 Σεπτεμβρίου** θα τιμήσουμε τα **25 χρόνια από την ανακήρυξη της ανεξαρτησίας του Αρτσάχ**. Την **Τρίτη 13 Σεπτεμβρίου** θα συγκεντρωθούμε στην ιστορική εκκλησία των Διαμαρτυρομένων St Stephen's Uniting Church (απέναντι από το Πολιτειακό Κοινοβούλιο) για να τους **παρουσιάσουμε το έργο των προγόνων τους υπέρ των επιζώντων των τριών γενοκτονιών**. Αυτό θα γίνει μέσω της παρουσίασης του βιβλίου Η Αρμενία, η Αυστραλία και ο Μέγας Πόλεμος (Armenia, Australia and the Great War) των Peter Stanley και Vicken Babkenian.

Την **Τετάρτη 21 Σεπτεμβρίου** θα συγκεντρωθούμε στο Πολιτειακό Κοινοβούλιο της Νέας Νότιας Ουαλίας για να **τιμήσουμε την επέτειο της καταστροφής της Σμύρνης**, αποκορύφωμα της Γενοκτονίας των Ελλήνων, καθώς και τη «δεύτερη Άλωση της Πόλης» (1955). Σε τακτικά διαστήματα, δημόσια κι έμπρακτα δείχνουμε την αλληλεγγύη και τους κοινούς στόχους μας.

Τα αποτελέσματα της συνεργασίας και της αλληλοεκτίμησης Ελλήνων, Αρμενίων και Ασσυρίων είναι εμφανή. Αυτά από μόνα τους μας δείχνουν το δρόμο για τη δικαιοσύνη. Σε πρώτη φάση, η αναγνώριση των τριών γενοκτονιών από κοινοβούλια σε παγκόσμιο επίπεδο. Σε δεύτερη φάση, η επιστροφή κοινοτικών και προσωπικών περιουσιών και άλλων αποζημιώσεων και πολλά άλλα.

Με δημόσιο διάλογο, συνεννόηση, σεβασμό και καλή θέληση, όλα τα εμπόδια ξεπερνιούνται. Όλα εξαρτώνται από εμάς, από τους τρεις λαούς που παρά τις προσπάθειες του τουρκικού κράτους, επέζησαν και ορθοπόδησαν.

Εμείς θέλουμε τη δικαιοσύνη.

«Η ισχύς εν τη ενώσει»

